

[Alvilda Larsen.]

tidligere af mit parti er fremsat mod denne beskatningsform, der føles særlig hårdt af alle de grupper, der har små indtægter, og udtale, at mit parti ikke kan give støtte til lovforslagene i den form, de har nu.

Tholstrup: Retsforbundet kan selvfølgelig ikke have nogen sympati for denne form for beskatning, som vi altid har været imod. Nu er situationen imidlertid den, at disse afgifter har givet over 100 mill. kr. mere end i fjor og mere end budgetteret; det vil sige, at der faktisk er visse muligheder for nedsættelse, og jeg vil i den anledning trække nogle enkelte ting frem, som jeg synes man skulle kigge nærmere på. Der er f. eks. en afgift, som andre ordførere har talt meget om: omsætningsafgiften af stærke drikke. På restauranterne lægges der 60 pct. til den almindelige pris; det bliver altså dyrere at købe varen dér end andre steder. Det er stadigvæk vor opfattelse, at skal der være afgift på en vare, skal den være ens, hvor varen end købes. Det er interessant at høre, at andre ordførere nu er begyndt at tale om dette problem og oven i købet med så stor vægt, at der allerede nu synes at være flertal for at rokke ved disse afgifter.

Dernæst er der afgiften på chokolade — det drejer sig om § 9 i lovforslaget om forlængelse af midlertidige ændringer i forbrugsafgiftslove. Denne afgift er anslået til at ville indbringe 160 mill. kr. og vil på grund af kakaobønnernes stigning stige yderligere, men desværre skal man ikke regne med, at provenuet i den anledning vil stige. Måske vil der tværtimod ske det, at adskillige produkter falder helt bort, fordi varerne kommer op i så urimelige priser, at ingen kan betale dem. Det er direkte farligt at opretholde denne 122 pct.s afgift, fordi den vil bevirke en nedgang i det totale provenu. I Sverige prøvede man at have en høj afgift, men blev nødsaget til at sætte den ned og fik derved en øget omsætning og et større provenu.

Hvor høj afgiften på chokolade er, ser man, hvis man går ind i en butik i London og køber et stykke Cadbury's nøddechokolade til 6 d, altså 48,3 øre. Det samme stykke chokolade koster i en dansk forretning 2 kr.; prisen er altså knap 50 øre i London og 2 kr. i København. I England er man nemlig klar over, at chokolade, nødder og mælk i forening, altså flødechokolade med nødder, kort og godt er et næringsmiddel. Det koster pr. calorie ikke mere end det halve af, hvad en svinekotelet koster, og så er det nemt at tilberede, for det er lige at tage det ud af papiret og spise det. Det vil sige, at man her lægger skat på et næringsmiddel, der i England betragtes som det, det er, medens man, medmindre man følger de ærede medlemmer hr. Øllgaard og hr. Erhard Jakobsen, ikke lægger skat på svinekoteletter; men skal der lægges en tilsvarende skat på svinekoteletterne, skal den være meget høj.

Så er der skatten på nødder og mandler; de købes praktisk talt ikke på normal måde her i landet, men importeres i enkeltkilovis, en import, der er med til at opretholde bådruterne til Sverige. I en enkelt forretning i Landskrona er omsætningen i løbet af et år steget fra halvanden million til fem millioner. Det er danskere, der henter varerne i denne forretning og tager dem med hjem. Det giver også noget at tænke på for finansministeren. Måske kunne en lavere afgift på dette område give flere penge, end afgiften giver nu — eller rettere ikke giver, for salget af mandler og nødder giver faktisk statskassen meget små indtægter i dag.

Hvad angår omsætningsafgiften af motor-køretøjer, arbejder man i motorkommissionen på at finde frem til rimeligere beskatningsformer, og dér er man klar over, at selvom udgifterne til vejformål er stærkt stigende på grund af de øgede krav, kan man godt se bort fra omsætningsafgiften; i løbet af 2—3 år vil den nuværende benzinafgift og vægtafgift være tilstrækkelig til at